

ארץ זבת

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

חלב ודבש

וכן נענשו דור המדבר בענין המרגלים שלא האמינו מה שאמר להם הש"ת שהיתה ארץ זבת חלב ודבש, וכן ממה שאמרו (חגיגה י"ג) במופלא ממך אל תדרוש במוכסה ממך אל תחקור וכו', נראה שאין לאדם לחקור בכמו אלו הענינים שהם עמוקים ומכוסים, וכמו שאמרו במשנה (שם י"א) אין דורשין וכו' וכל המסתכל בד' דברים ראוי לו כאילו לא בא לעולם מה למעלה מה למטה וגו' וכל שלא חס על כבוד קונו וכו'. (בית אלקים להמב"ט, שער היסודות פרק א')

**ב"ה – מדור "טוב הארץ" ח"א – גליון 187 – י תשרי תשס"ה לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ זבת חלב ודבש

ספר ליקוטי הלכות - הלכות ערב הלכה ה

לז) וזה שנסמך פרשת נסכים לפרשת מרגלים, כי המרגלים פגמו וכפרו בכל הנ"ל, כי הם פגמו בארץ – ישראל ששם עקר העליה והכלליות שיהיה נכלל כל אחד ממקומו דיקא בבחינת למעלה מהמקום, שעל – ידי זה עקר סליחת העוונות מחמת שעל – ידי זה דנין את הכל לכף זכות וכנ"ל. וזהו בחינת 'וכפר אדמתו עמו', 'אדמתו' דיקא שעל – ידי אדמתו בחינת ארץ – ישראל אדמת קדש על – ידי זה נתכפר עמו, כי על – ידי זה מעוררין רחמי ה' יתברך שיסתכל לדון כל אחד ברחמיו לפי מקומו שיזכר כי אדמה ועפר אנחנו שירדנו למקום מגשם כל כך וכנ"ל כל זה זוכין על – ידי הצדיק האמת שאוחז בכסא הכבוד וכו' שהוא בחינת משה וכנ"ל שנצול כבר מקנאת המלאכים וכו' כנ"ל. והמרגלים פגמו בארץ – ישראל ולא האמינו בגדל כח קדשת ארץ – ישראל שיכולים שם לזכות לכל זה, כי לא האמינו בגדל כחו של משה על – כן אמרו שהארץ זבת חלב ודבש. אפס כי עז העם וכו' עמלק יושב וכו' כי חזק הוא ממנו וכו', הינו שאי אפשר לכבש ולבוא לקדשת ארץ – ישראל שהיא כלל הקדשה, כי חזק הוא ממנו, כי המלחמה חזקה מאד מאד. וזה היה מחמת שהתגרה בהם בחינת קנאת המלאכים שמקטרגין על האדם שהם הנפילים שראו כמו שכתוב שם. 'ושם ראינו את הנפילים בני ענק שהם שמחזאי ועזאל שנפלו מן השמים על

שקטרגו על האדם ועדין עתה הם בחינת יצרים רעים המפתים את האדם שנמשך משרש הקנאה, כמובן בספרים. ובזה הפחידו ביותר המרגלים את ישראל, כמובן בפסוק כמו שכתוב, "ונהי בעינינו כחגבים וכו'". כי אמרו שאי אפשר לנצח המלחמה מגדל ההתגרות שלהם וכנ"ל. אבל כל זה מחמת גסותם שנפלו לתאות הראשות והמנהיגות וההתמנות של שקר והעזו פניהם נגד בעל חובם שהוא המלוה הגדול, שהוא משה רבנו, ולא האמינו בגדל כחו, על – כן נפלו כל כך. וכמו שכתוב בזהר הקדוש שנפילתם היה מחמת תאות הראשות והמנהיגות, כמו שכתוב, במדברא זכינו למהוי רישין וכו', עין שם (פרשת שלח דף קנח עא). אבל יהושע וכלב התחזקו ועמדו בנסיון ואמרו, עלה נעלה וירשנו אתה, אפלו אומר לנו עשו סלמות ועלו לשמים וכו'. כי יהושע נתברך ממשה רבנו, עליו השלום, שאמר לו, יה יושיעך מעצת המרגלים וכו', עד שזכה על – ידי זה שנמסר לו כל התורה עד שיהיה לו כח למסרה לכל ישראל וכנ"ל. וכלב התגבר על – ידי שהלך והשתטח על קברי אבות, שזהו בחינת קברי צדיקים שהולכים בערב ראש השנה וכנ"ל:

ועל – כן נסמך פרשת נסכים לפרשת מרגלים, כי הנסכים מרמזים ביותר על גדל כח קדשת הצדיקי אמת שהם עוסקים בבנין המשכן והבית – המקדש, שהוא בחינת קדשת ארץ – ישראל, שעל – ידי זה הם עולין לבחינת מקומו של עולם, שעל – ידי זה הם מכפרין עוונות ומעלין כל אחד ממקומו הגשמי למעלה מהמקום וכנ"ל. שזהו בחינת כל הקרבנות שהיו בבית – המקדש, שהיו על מזבח אדמה דיקא, כמו שכתוב, "מזבח אדמה תעשה לי או מזבח אבנים". שהוא גם – כן תכלית גשמיות המקום, כי על – ידי זה דיקא עקר המחילה והסליחה שמכפר המזבח מחמת שעל – ידי זה עולים מהמקום הגשמי של העפר ואדמה למעלה לבחינת למעלה מהמקום וכו' וכנ"ל. אבל רחמי ה' יתברך וחסדיו גדולים ועצומים מאד מאד עד אין חקר וצוה ברחמיו לנסך נסכים לתוך השיתין שמחוללין ויורדין עד התהום, כי יש נפשות שנפלו בעוונותיהם הגדולים והרבים מאד עד התהום תחתיות ממש, כי לא די להם שנפלו משמים לארץ, אף גם נפלו נפילות אחר נפילות עד אשר ירדו בתוך הארץ, עד התהום ממש. שזהו בחינת 'שתני בבור תחתיות במחשכים במצלות', שזהו בחינת

תהום אל תהום קורא וכו' שנאמר על תקף הגלות, כמו שפרש רש"י, שעקרו גלות הנפש. וגם משם צריכין להעלות הנפשות בבחינת ומתהומות הארץ תשוב תעלני וזה בחינת נסכים שיורדין לתוך השיתין שמחוללין ויורדין עד התהום. שבשעת הקרבנות מנסכים נסכים שיורדים עד התהום כדי להעלות הנפשות גם מתהום תחתיות ועל – כן אז דיקא אומרים הלויים שיר על הדוכן, כי אז עקר השיר והתהלה לה' יתברך כשעולין מתכלית גשמיות המקום מנקדת המרכז ממש שבבטן האדמה, שהוא בטן שאול, שעליו נאמר, "מבטן שאול שועתי שמעת קולי – ותעלה שועתי לפניך אל היכל קדשך". שהוא הבית – המקדש, שדרך שם עולין למעלה מהמקום כנ"ל, כי זה עקר שבחו וגדלתו יתברך כשעולין מתכלית תכלית הרחוק, מתכלית הגשמיות דגשמיות למעלה מכל המלאכים הרוחניים עד למעלה מהמקום שבשביל זה נברא האדם וכנ"ל:

לח) ועל – כן דוד שעסק ויגע כל ימיו עד שמצא מקום לה' שהוא מקום הבית – המקדש, מקום האבן שתיה, והכין כל ההצטרפות לבית – המקדש, על – כן התיגע לכרות את השיתין עד התהום, כי זה היה כל עסק דוד להעלות הנפשות הנפולות מתהום תחתיות כמו שצעק על זה בכמה מזמורים, כמו שכתוב, "טבעתי ביון מצולה ואין מעמד וכו' הצילני מטיט ואל אטבעה וכו'". וכתוב, "ויעלנו מבור שאון מטיט היון וכו' ומתהומות הארץ תשוב תעלני וכו' יעלו שמים ירדו תהומות וכו' ויצעקו וכו'". וכן הרבה. כי דוד הוא משיח שהוא יעסק בזה ביותר שעל – ידי זה תבוא הגאלה וכנ"ל, ועל – כן כרה את השיתין שיורדין עד התהום כדי להעלות הנפשות גם משם. וזהו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (סכה פרק החליל), כשכרה דוד שיתין קפא תהומא ובעי למשטפיה עלמא, אמר, מי איכא דידע וכו', עד הוה שם אחיתפל וכו' וקללת חכם אפלו על תנאי באה על – כן נחנק בגרונו. כי צריכין לזה אמנות גדול ונפלא להעלות מתהום תחתיות למעלה למעלה לבחינת למעלה מהמקום, כי ה' יתברך רוצה בקיום העולם שעקרו הוא הבחירה שבשביל זה נברא הכל ועל – כן בהכרח שיתקים גשמיות המקום כדי שיהיה בחירה על – כן כשכרה דוד שיתין עד התהום ורצה להעלות מהתהום עד למעלה מהמקום תכף קפא תהומא ובעי

למשטפיה עלמא, כי אמר, אם כן יתבטל העולם לגמרי על – כן הכרחו לכתב שם ולהשליך לשם, כי השם הוא החיות שהוא מגביל החיות מחי החיים מבחינת למעלה מהמקום עד תכלית גשמיות המקום, כמובן בהתורה "הסתרה" (סימן נו, עין שם). ועל – ידי זה השם בעצמו קורין את ה' יתברך ומדבקין עצמן אליו בבחינת רצוא ושוב כל הימים שצריכין לחיות על פני האדמה, כי ה' יתברך רוצה שיתקים האדם ולא יתבטל לגמרי כידוע. ועל – כן אחיתפל שהיה שם ולא גלה זאת מיד עד שקלל דוד היה ענשו שנחנק כי ישרים דרכי ה', כי אחיתפל היה מורד במלכות בית דוד ופגם בכל הנ"ל, כי לא האמין שיכולין להעלות מהתהום ומתכלית גשמיות לבחינת למעלה מהמקום עד שעל – ידי זה הפיל הרבה נפשות עד שרצה להפיל, חס ושלו, את דוד בעצמו וחרף את דוד על עוון בת שבע כאלו אפס תקוה, חס ושלו, כי באמת דוד לא חטא, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, אך אף לפי טעותו שחטא בודאי אין שום דבר שעומד בפני התשובה, כמובא בכל ספרי קדש והוא רצה להפיל את דוד וכל התלויים בו כאלו אפס תקוה להנפש החוטאת, כמובא במדרש על פסוק, "מה תתהלל ברעה הגבור וכו'" שמביא המשל כשאחד עומד אצל הבור שאין זה גבורה להפילו, חס ושלו, רק עקר הגבורה להעלות האדם מן הבור וכו'. ועל – כן אמר דוד, מה תתהלל ברעה הגבור, שאין זה גבורה ואין להתהלל בזה מה שאתה רוצה להפיל, חס ושלו, וגם לא תעלה בידיך זאת, חס ושלו, להפילנו חלילה, כי חסד אל כל היום, כי חסדי ה' לא תמנו ולא כלו רחמיו. וכל זה היה מחמת שאחיתפל בעצמו היה מהנפילים שנפל בעצמו על – ידי רבוי חטאיו ולא רצה לשוב ומצא תואנה לעצמו שכבר אפס תקוה על – כן רצה להפיל גם את אחרים, חס ושלו, כמצוי זאת הרעה בעולם עתה בעוונותינו הרבים שמצויים הרבה שנפלו בעצמם כמו שנפלו עד שמפילים גם אחרים חס ושלו (ועין בדברינו מזה במקום אחר. ועל – כן היה ענשו שנחנק בגרונו, כמבאר לעיל מזה על מאמר רבותינו זכרונם לברכה, הרי החונק את חברו וכו', עין שם, כי דרך הגרון נמשך החיות ממעלה למטה ודרך שם עולה התפלה והשיר והשבח ממטה למעלה וכנ"ל ועל – כן הגרון בבחינת השיתין, כמו שכתב אדוננו מורנו ורבנו זכרוננו לברכה

על מאמר רבותינו זכרונם לברכה, כל הממלא גרונו של תלמידי חכמים יין, כאלו מנסך יין על – גבי המזבח, שיורד לתוך השיתין שמחוללין ויורדין עד התהום (סימן מט לקוטי א). וזהו בעצמו בחינת הבית – המקדש שנקרא צוארו של עולם, כמו שכתוב, "עד צואר יחצה". (ישעיה ל), כמו שפרש רש"י שם וכמו שכתוב, "צוארך כמגדל השן". כי עקר המשכת כל כחות השפע והחיות ממעלה למטה הוא דרך הבית – המקדש וכן עלית כל התפלות שנמשכין מכחות אלו למעלה, למעלה מן המקום הכל מהבית – המקדש וכנ"ל על – כן נקרא צואר וכנ"ל. ואחיתפל שפגם בזה על – כן נחנק בגרונו וכנ"ל. ועל – כן נסמך פרשת נסכים אחר פרשת המרגלים להורות כי ה' יתברך יגמר את שלו בחסדו, כי אף – על – פי שפגמו המרגלים בארץ – ישראל כל כך שעל – ידי זה גרמו בכיה לדורות בית ראשון ובית שני, אף – על – פי – כן אתה מרום לעולם ה', כי סוף כל סוף יעלה הכל אפלו מתהום תחתיות שעל זה מרמז פרשת נסכים שיורדין לתוך השיתין שמחוללין עד התהום להעלות הנפשות משם וכנ"ל:

נודה לך ה' אלקינו על ארץ חמדה טובה ורחבה

שרצית והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה